

[Arne Jensen]

hverken på dæk eller i maskine, i de eksisterende skibe. Det ville være at gennemføre en lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Lovforslagets bemærkninger om overensstemmelse med de faktiske forhold finder vi helt fejlagtige. En opgørelse i en række skibe på 5.000 kW og derover viser, at antallet af maskinofficerer vil blive reduceret med 20–25 pct., og for det øvrige maskinmandskabs vedkommende drejer det sig om ca. 60 pct., hvis ministerens oplæg følges. En sådan besætningsreduktion er helt uantagelig, henset til at motiveringen for ændringerne er den teknologiske udvikling. Der installeres jo netop i disse tider mere og mere avanceret udstyr om bord, som kræver tilsyn og vedligeholdelse, og en styrkelse af både uddannelse og efteruddannelse er i høj grad påkrævet.

Om sønæringsloven: hvis man med vold og magt vil have gennemtromlet ideen om skibsassistenter, må der fastsættes mere detaljerede bestemmelser om den fremtidige uddannelse. Det bør også sikres, at vedkommende har forrettet tjeneste både på dæk og i maskine, før en udmønstring som skibsassistent finder sted. Jeg må i øvrigt gøre opmærksom på, at området er aftalestof, og at vi derfor ikke bør blande os alt for meget i den slags.

Sømandslovforslagets ændring vedrørende ret til afsked ved sejlad i krigszoner er stort set uden værdi, især for skibsofficerer og rederiansatte. En afsked medfører, at den pågældende må afbryde sin tilknytning til det pågældende rederi, og de færreste tør løbe den risiko.

Hvad angår heltidsbestemmelserne, må de defineres bedre. De må nærme sig bestemmelserne i land endnu mere.

Man må imødesee, at disse lovforslag lægger op til yderligere overtrædelse af hviletids- og sikkerhedsbestemmelserne, såfremt de enkelte skibe skal holdes i en forsvarlig sikkerhedsmæssig stand. Der bør også optages bestemmelser om, at organisationerne kan kræve arbejdsleder forelagt til kontrol af hviletid og omfang af overarbejde, et overarbejde, som allerede i dag er af en helt uacceptabel størrelse, og disse ting må følges op af en klageadgang.

Vi finder også, at udmønstringstiden er alt for lang, og mener, den bør nedsættes til tre måneder. Vi er forbeholdne over for bestemmelser om kokke og hovmestre og restaurati-

onspersonale og vil i øvrigt gerne efterlyse de høringssvar, som er fremkommet fra samtlige organisationer forud for fremsættelsen af disse forslag. For restaurationsområdet er der usikkerhed om forplejning, og det er nødvendigt at gøre opmærksom på det bidrag, som netop disse grupper yder til den generelle sikkerhed og hygiejne om bord i et skib.

Bestemmelserne om fiskerskibe finder vi helt utilstrækkelige. Uddannelsesområdet er overhovedet ikke nævnt. Et fiskerskib i moderne skikkelse er en stor arbejdsplads, hvor der også bør angives rammer for arbejdets udførelse, herunder skalabemanding for større fartøjer og en præcisering af sikkerheds- og hviletidsbestemmelserne.

Vi foreslår også, at besætningsnævnets møder i fremtiden bliver offentlige, og at der voteres mundtligt umiddelbart efter sagens endelige behandling. De senere års erfaringer dokumenterer, at denne fremgangsmåde nu er nødvendig.

Efter disse ret kritiske bemærkninger vil jeg gerne gentage tilbuddet til ministeren om en bred løsning, men det kræver, at vores indvendinger bliver hørt i tilstrækkelig grad. Vi har forståelse for søfartserhvervets betydning og i høj grad også for den beskæftigelse, som knytter sig hertil både til søs og til lands, men vi har også den indstilling – og den vil vi gerne understrege – at konkurrencedygtighed på verdenshavene ikke må opnås på søfolkenes bekostning. Lønandelen på et skib er i mindre grad end redernes duelighed afgørende for et skibs indtjening.

Socialdemokratiets udgangspunkt for denne lovgivning vil jeg gerne gentage: ethvert skib skal være tilstrækkeligt bemanded til at sikre, at psykisk og fysisk nedslidning og overbelastning af de ombordværende hindres, og vi peger i den forbindelse på arbejdsmiljø- og sikkerhedsbestemmelsernes betydning. Det er vores opfattelse, at denne lovgivning må overvejes ganske grundigt i samarbejde med de implicerede organisationer. Vi går fra socialdemokratiets side ind i et fordomsfrit udvalgsarbejde, men finder, at denne lovgivning ikke har nogen større hast. Det, der er behov for, er varige og holdbare løsninger, og dem kan ministeren i høj grad selv bidrage til at nå frem til.

Arne Lund (KF):